

# РЕШЕНИЕ

№ 14491

гр. София, 28.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова**

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров**  
**Людмила Коева**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **801** по описа за **2025** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, [ЕИК], представлявано от председателя на УС на АПИ, чрез юрисконсулт Д. Д., срещу Решение № 5404/16.12.2024 г. по АНД № 13963/2024 г. на СРС, НО, 94 състав, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН]/09.07.2021 г. на АПИ, с който ЕФ на „ПИМК“ ЕООД, ЕИК [ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с ал. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че електронен фиш може да бъде издаден и за нарушение по чл. 179, ал. 3б, а не само по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП. Иска се съдът да отмени въззивното решение и вместо това да потвърди ЕФ.

В съдебно заседание касаторът АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, не се представлява. Ответникът „ПИМК“ ЕООД, редовно призван, не изпраща представител в проведеното съдебно заседание. В писмен отговор оспорва жалбата и счита оспорваното решение за обосновано, правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Административен съд – София град, XI касационен състав, като прецени допустимостта и

основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 09.07.2021 г. в 10:26 ч. в [община], по път А-6 (автомагистрала „Европа“) км 50 + 427, с посока Нарастващ километър, в пътен участък, включен в обхвата на платената пътна мрежа - тол сегмент № [ЕГН], от устройство с № 10181, елемент от електронната система за събиране на пътни такси, било засечено движението на влекач марка и модел "И. АС440СТ П ЦНГ" с рег. [рег.номер на МПС] , в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състав 44 000 кг, за което изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1 т.2 ЗП, тъй като за него нямало данни за валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Собственик на ППС е „ПИМК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Нарушението било установено /заснето/ с техническо устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км. 50 + 427. Въз основа на доказателствения запис бил генериран процесния ЕФ №[ЕГН]/09.07.2021 г. на АПИ, с който на „ПИМК“ ЕООД, е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

С оспореното решение СРС е приел от правна страна, че при издаване на ЕФ е допуснато процесуално нарушение от категорията на съществени, в резултат на което са ограничени правата на лицето, сочено за нарушител. Приел е, че законодателят е предвидил възможността да се издава електронен фиш за нарушения по чл.179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за такива по чл.179, ал.3б от ЗДвП. Посочил е, че в ЕФ липсват всички елементи от състава на нарушението, като не е посочено мястото на нарушението, както и конкретно изминатото разстояние. Счита, че е нарушен и принципът на пропорционалност, тъй като дължимата сума се определя от конкретни параметри, свързани с пътният участък, както и с превозното средство. Посочил е, че процедурата за налагане на административно наказание на нарушенията на чл.179, ал.3б от ЗДвП е предвидена в чл.189е, ал.1 и сл. от ЗДвП и предвижда съставяне на АУАН и издаване на НП, предвид което административно наказващият орган е следвало да започне процедура със съставянето на АУАН и след това на НП, а не на издаване на електронен фиш. С тези мотиви СРС е отменил, процесния ЕФ.

Решението на районния съд е правилно.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила. Събрал е и е коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по

чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Настоящата касационна инстанция споделя извода на районния съд, че към датата на издаване на фиша, законодателят в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП /преди измененията, обнародвани в ДВ бр.13/24г./ е предвидил възможност за издаването му само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което така издаденият електронен фиш се явява на това основание незаконосъобразен. Съгласно чл.189е ал. 1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят. Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на разноски, съгласно приложения от него списък на разноските, в размер на 420 лв.

Воден от горното Административен съд - София град, XI касационен състав

### Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5404/16.12.2024 г. по АНД № 13963/2024 г. на СРС, НО, 94 състав. ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, [ЕИК], да заплати на „ПМК“ ЕООД, ЕИК [ЕИК], разноски по делото в размер на 420 (четиристотин и двадесет) лева за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.